

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 9/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalne jest wniesienie środka odwoławczego w formie dokumentu elektronicznego, a w przypadku twierdzącej odpowiedzi:

2. czy o zachowaniu terminu do wniesienia pisma decyduje data wpływu pisma do urządzenia odbiorczego poczty elektronicznej sądu,

3. czy pismo takie może zostać opatrzone podpisem elektronicznym zgodnie z wymogami ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 150 ze zm.)?”

III CZP 10/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa poręczenia zawarta pomiędzy wierzycielem zakładu opieki zdrowotnej a podmiotem profesjonalnie zajmującym się obrotem wierzytelnościami i pozasądową windykacją wierzytelności jest czynnością prawną określoną w art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.),

– Czy umowa poręczenia zawarta pomiędzy wierzycielem zakładu opieki zdrowotnej a podmiotem profesjonalnie zajmującym

się obrotem wierzytelnościami i pozasądową windykacją wierzytelności może naruszać umowny zakaz zawierania umowy przelewu wierzytelności?”

III CZP 11/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podlega odrzuceniu spóźniona skarga na czynności komornika, w oparciu o którą sąd uzna, że zachodzi podstawa do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.?”

III CZP 12/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odszkodowanie z tytułu niedostarczenia lokalu socjalnego na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) obejmuje opłaty związane z eksploatacją lokalu, jeżeli nie uiszcza ich były lokator?”

III CZP 13/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pod pojęciem "dróg ekspresowych" użytym w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) należy rozumieć każdy rodzaj drogi ekspresowej, określonej w art. 4 pkt 10 i art. 3 pkt 2

ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115), zaliczonej do sieci autostrad i dróg ekspresowych, niezależnie od nadania im statusu drogi płatnej poprzez rozporządzenie Rady Ministrów wydane na podstawie delegacji zawartej w treści art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571)?”

III CZP 14/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jakie składniki majątku wspólnego spółki cywilnej w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 20 stycznia 2005 r. podlegają rozliczeniu przy podziale majątku wspólnego byłych małżonków w sytuacji, gdy w dacie ustania ustawowej wspólności małżeńskiej małżonkowie byli jedynymi wspólnikami tej spółki, a rozwiązanie spółki nastąpiło już po ustanowieniu rozdzielności małżeńskiej, przy czym po ustaniu wspólności doszło do zmian w składzie spółki, bowiem jeden z małżonków z niej wystąpił i w jego miejsce wstąpiła inna osoba, w szczególności czy rozliczeniu podlega odszkodowanie wypłacone przez Zakład Ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku kradzieży w okresie kiedy małżonkowie pozostawali we wspólności ustawowej i byli jednocześnie jedynymi wspólnikami spółki cywilnej, która poniosła stratę, a odszkodowanie to wypłacono jednemu z małżonków po ustaniu wspólności małżeńskiej i po rozwiązaniu spółki cywilnej?”

III CZP 15/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 11d ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wpłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115) w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i innych ustaw z dnia 18 grudnia 2009 r. (Dz. U. Nr 223, poz. 1779) stanowi samodzielną materialnoprawną podstawę do przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na własnościowe prawo do lokalu w sytuacji, kiedy budynek znajduje się na nieruchomości spółdzielni posiadającej uregulowany stan prawny i stanowi wyjątek od zasady określonej w art. 6 ust. 1 ustawy zmieniającej przywołanej wyżej?”

III CZP 16/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dłużnik może oprzeć swoje powództwo wywiedzione na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie, w której wydany został tytuł egzekucyjny, z uwagi na odrzucenie zarzutów od nakazu zapłaty, w których zarzut ten został podniesiony?

a w przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej:

2. Czy w sytuacji, gdy tytułem wykonawczym, przeciwko któ-

remu skierowane jest powództwo opozycyjne, jest nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla niezupełnego w chwili jego wystawienia, dłużnik w powództwie wywiezionym na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może podnieść zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli nastąpiło ono przed wypełnieniem weksla?”

III CZP 17/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 49 ust. 7-10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376) znajduje zastosowanie do opłat pobieranych z tytułu czynności egzekucyjnych dokonywanych po dniu 17.06.2010 r. w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 40, poz. 228)?”

III CZP 18/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zażalenie powoda na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku zaocznym, w razie późniejszego skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od tego wyroku, podlega merytorycznemu rozpoznaniu, czy też postępowanie zażaleniowe winno być umorzone?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 89/11 – z dnia 9 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Spółdzielnia mieszkaniowa wykonuje na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) zarząd także tymi nieruchomościami stanowiącymi jej współwłasność, w których własność lokalu została wyodrębniona przed wejściem w życie tej ustawy i zarząd nieruchomością wspólną do tego czasu podlegał przepisom ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.).

III CZP 92/11 – z dnia 9 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Przepis art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) nie ma zastosowania, jeżeli apelacja zawierająca wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych została wniesiona osobiście przez stronę reprezentowaną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego.

Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 93/11 – z dnia 9 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

„1. Czy przedsiębiorstwo państwowe – które z dniem 1 lutego 1989 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny (Dz. U. Nr 3, poz. 11) nie nabyło *ex lege* uprawnień do urządzeń przesyłowych stanowiących własność Skarbu Państwa – może być uważane po 1 lutego 1989 r., a przed datą swego uwłaszczenia, za posiadacza służebności przesyłu wykonywanej na potrzeby tych urządzeń, zwłaszcza w sytuacji, gdy urządzenia te znajdują się na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa;

2. czy za datę nabycia przez przedsiębiorstwo państwowe uprawnień do urządzeń przesyłowych, stanowiących uprzednio przedmiot własności i posiadania Skarbu Państwa należy uznać dzień 5 grudnia 1990 r. (wynikający z art. 2 ustawy z dnia 29 września 1990 r. zmieniającej ustawę o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości – Dz. U. Nr 79, poz. 464) czy też dzień 7 stycznia 1991 r. (tj. datę wejścia w życie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. zmieniającej ustawę o przedsiębiorstwach państwowych – Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz.6)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 1/12 – z dnia 16 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na apelację wniesioną po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. jest skuteczny.

III CZP 94/11 – z dnia 16 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

Zawarcie umowy o przedłużenie użytkowania wieczystego na żądanie zgłoszone w terminie określonym w art. 236 § 2 k.c. może nastąpić także po upływie okresu, na jaki prawo to zostało ustanowione.

III CZP 96/11 – z dnia 16 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Wynikający z art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651) wymóg posiadania licencji zarządcy nie dotyczy członka zarządu wspólnoty mieszkaniowej wybranego spoza grona właścicieli lokali.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 420/10 – wyrok z dnia 22 września 2011 r.

Jeżeli przedmiotem świadczenia jest określona ilość rzeczy oznaczonych co do gatunku, ochrona dłużnika przed ponoszeniem nieuzasadnionych kosztów nabycia przez wierzyciela takiej samej ilości rzeczy tego samego gatunku (art. 479 k.c.) zależy od wykazania, że wydatki z tego tytułu były nadmierne.

IV CSK 103/11 – postanowienie z dnia 17 listopada 2011 r.

Z wnioskiem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności (Dz. U. Nr 175, poz. 1459 ze zm.), mogą wystąpić osoby fizyczne i osoby prawne, będące właścicielami lokali wyodrębnionych lub niewyodrębnionych.

II CSK 118/11 – wyrok z dnia 25 listopada 2011 r.

Osoba uprawniona, wytaczając powództwo na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) może żądać stwierdzenia nieważności uchwały zarządu, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem, albo uchylecia jej, gdy jest zgodna z prawem, lecz narusza interes prawny lub uprawnienia skarżącego.

III CZ 66/11 – postanowienie z dnia 30 listopada 2011 r.

1. Po podpisaniu uzasadnienia postanowienia co do istoty sprawy przez sędziów zawodowych, którzy brali udział w jego wydaniu, albo – jeżeli orzeczenie zostało wydane z udziałem ławników – przez sędziego przewodniczącego (art. 330 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), zmiana lub uzupełnienie tego uzasadnienia jest możliwe tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności przewidziane w art. 350-352 k.p.c.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, sporządzone po podpisaniu uzasadnienia postanowienia co do istoty sprawy wydanego w postępowaniu nieprocesowym, zawierającego to rozstrzygnięcie, jest czynnością w znaczeniu prawnoprocesowym nieistniejącą.

I CSK 83/11 – postanowienie z dnia 1 grudnia 2011 r.

Art. 182¹ § 1 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu wieczystoksięgowym o wpis hipoteki przymusowej dotyczącej prawa, które w toku postępowania przed tym sądem staje się składnikiem masy upadłości.

II CSK 160/11 – wyrok z dnia 7 grudnia 2011 r.

Prawo do niezakłóconego korzystania z energii elektrycznej nie jest dobrem osobistym.

III CSK 106/11 – wyrok z dnia 9 grudnia 2011 r.

Artykuł 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687) nie stanowi podstawy powstania prawa do grobu.

I CSK 115/11 – postanowienie z dnia 14 grudnia 2011 r.

Nieważny jest testament sporządzony przez spadkodawcę, który z powodu wieku i chorób osłabiających jego aktywność i siłę woli, nie jest w stanie przeciwstawić się naciskom i sugestiom osób trzecich, pod których opieką pozostaje (art. 945 § 1 pkt 1 k.c.).

I CSK 138/11 – postanowienie z dnia 14 grudnia 2011 r.

1. Przepis art. 618 § 1 k.p.c. nie obejmuje spraw o roszczenia współwłaściciela względem innego współwłaściciela o wyrównanie szkody (o odszkodowanie) z tytułu nieprawidłowego wykonywania zarządu nieruchomością wspólną.

2. Sąd, uwzględniając w części roszczenia przewidziane w art. 618 § 1 k.p.c. oddala żądania w pozostałym zakresie.

II CSK 296/11 – wyrok z dnia 18 stycznia 2012 r.

Brak formalny weksla w postaci niewskazania roku w dacie wystawienia weksla nie może być usunięty na podstawie okoliczności towarzyszących wystawieniu weksla, nie wynikających z jego treści.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 89/11 – postanowienie z dnia 27 września 2011 r.

Przy braku wskazania w opisie czynu ciągłego konkretnego dnia miesiąca (albo innego punktu czasowego), podanego w wyroku jako końcowy moment zachowania sprawcy, za czas popełnienia tego przestępstwa, w rozumieniu art. 6 § 1 k.k., uznać należy ostatni dzień tego miesiąca.

III KK 145/11 – postanowienie z dnia 12 października 2011 r.

1. Związek " czasu i przestrzeni" nie jest wystarczającym kryterium do przyjęcia tożsamości " czynu" na gruncie prawa karnego.

2. Nie całość zachowania człowieka w określonym czasie i przestrzeni oceniana jest jako "czyn zabroniony", a tylko fragmenty tego zachowania wyodrębnione znamionami czynności sprawczej; to z kolei pozwala na wnioskowanie co do tożsamości bądź wielości czynów zabronionych.

III KK 159/11 – wyrok z dnia 20 października 2011 r.

1. Skoro jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania jest wymóg, aby okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości, sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego musi dojść nie tylko do wniosku, że sam fakt popełnienia przestępstwa nie budzi wątpliwości, a zatem istnieją wystarczające podstawy, aby oskarżonemu przypisać popełnienie tego czynu, lecz także powinien wyjaśnić elementy przedmiotowe i podmiotowe tego czy-

nu rzutuujące na ocenę zarówno stopnia jego społecznej szkodliwości, jak i stopnia zawinienia oskarżonego.

2. Jakkolwiek zwierzęta nadal pozostają w sferze stosunków prawnych jedynie przedmiotami prawa, są to jednak przedmioty szczególne, korzystające z ochrony prawnej wynikającej z obowiązków człowieka wobec zwierząt w zakresie poszanowania, ochrony i godnego traktowania.

V KK 347/11 – postanowienie z dnia 20 października 2011 r.

1. Nowelizacja przepisu art. 93 k.k. dokonana ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. (Dz. U. Nr 206, poz. 1589), która weszła w życie dnia 8 czerwca 2010 r., nie spowodowała modyfikacji możliwości stosowania środków zabezpieczających wobec sprawców popełniających czyny zabronione w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 k.k. W stosunku do takich sprawców wyłączone zastosowanie nadal znajduje przepis art. 94 § 1 k.k., przewidujący orzeczenie, przy spełnieniu przesłanek w nim przewidzianych, o umieszczeniu w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym.

2. Przepis art. 93 k.k. ma charakter ogólnej normy gwarancyjnej i nie może stanowić samodzielnej podstawy stosowania środków zabezpieczających, w oderwaniu od poszczególnych sytuacji procesowych, określonych w kolejnych przepisach Rozdziału X Kodeksu karnego. "Skierowanie na leczenie ambulatoryjne", o którym mowa w obecnym brzmieniu przepisu art. 93 k.k., związane jest ze szczegółowymi przesłankami przewidzianymi w przepisach art. 95a § 1 i § 1a k.k. oraz art. 97 § 1 k.k., a więc wówczas, gdy została orzeczona kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

V KK 164/11 – wyrok z dnia 4 listopada 2011 r.

"Wykonaniem rozkazu" w rozumieniu art. 318 k.k. należy uznać tylko takie działanie lub zaniechanie, które zostało przez rozkazodawcę wprost nakazane, albo bez którego wykonanie rozkazu byłoby niemożliwe. Tylko w takich sytuacjach podwładny może uwolnić się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo, nie odpowiada on też za skutki, które były koniecznym następstwem wykonania rozkazu. Norma art. 318 k.k. nie obejmuje natomiast przypadków, gdy podwładny popełnia przestępstwo wskutek wykonywania rozkazu niezgodnie z jego treścią lub też wbrew przepisom regulującym czynności, które prowadzą bezpośrednio do wykonania rozkazu, a więc nienależycie czy niewłaściwie, gdyż wówczas czyn podwładnego nie może być uznany za będący "wykonaniem rozkazu".

V KK 143/11 – wyrok z dnia 7 listopada 2011 r.

1. Zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej, wysłane pod ostatnio wskazany przez stronę adres, nie może być uznane, zgodnie z treścią art. 139 § 1 k.p.k. za doręczone, jeżeli osoba ta została pozbawiona wolności i nie podała swego miejsca pobytu w czasie pozbawienia wolności do wiadomości organu, przed którym toczy się postępowanie.

2. Utrwalenie za pomocą urządzenia rejestrującego obrazu i dźwięku z przesłuchania pokrzywdzonego, o którym mowa w art. 185 a k.p.k. jest względnie obligatoryjne (art. 147 § 2 pkt 2 k.p.k.). Na rozprawie należy więc, niezależnie od odczytania protokołu z prze-

słuchania świadka, odtworzyć zapis wizualny i dźwiękowy tego przesłuchania, jeśli w ogóle go sporządzono (art. 185a § 3 k.p.k.).

III KK 165/11 – wyrok z dnia 9 listopada 2011 r.

Niedopuszczalne jest sprostowanie w trybie określonym w art. 105 § 1 k.p.k. uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, w części obejmującej merytoryczną treść motywów podjętego rozstrzygnięcia, bowiem z istoty tego wyroku wynika, że dopiero jego uzasadnienie wskazuje na przyczyny nieuwzględnienia (lub uwzględnienia) zarzutów przedstawionych w apelacji. Takie postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki nie pociąga za sobą skutków prawnych.

III KZ 77/11 – postanowienie z dnia 16 listopada 2011 r.

Wyznaczenie, w trybie art. 22 k.p.s.w., obrońcy z urzędu w postępowaniu w sprawie o wykroczenia uzależnione jest od kumulatywnego spełnienia dwóch warunków: niezamожności wnioskującego i interesu wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten wymaga także, by obwiniony w sposób należyty wykazał pierwszą z przesłanek, przy czym – w odróżnieniu od art. 78 § 1 k.p.k. – uszczerbek w utrzymaniu siebie i rodziny musi być poważny, a więc taki, który w istotny sposób utrudniłby mu niezbędne utrzymanie.

III KO 79/11 – postanowienie z dnia 16 listopada 2011 r.

1. Sędziego w jego czynnościach może zastąpić m. in. sędzia tego samego sądu, na podstawie zarządzenia przewodniczącego wydziału lub prezesa sądu, na wniosek sędziego lub z urzędu, w celu zapewnienia sprawności postępowania (art. 45 § 1 i 2 ustawy z

dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.).

2. Zastąpienie sędziego przez sędziego tego samego sądu, nawet jeżeli z innego wydziału (§ 60 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, Dz. U. Nr 38, poz. 249 ze zm.), nie wymaga aktu delegacji, który jest obligatoryjny w razie zastąpienia sędziego przez sędziego innego sądu równorzędnego lub bezpośrednio wyższego albo bezpośrednio niższego (art. 45 ust. 1 *in fine* u.s.p.).

V KK 226/11 – wyrok z dnia 17 listopada 2011 r.

Przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k. dotyczy także mienia "zagrożonego zajęciem". Nie jest więc wymagane, aby w czasie przestępnego działania istniało już orzeczenie, którego wykonanie sprawca chce udaremnić. Przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. można się zatem dopuścić również wtedy, gdy egzekucja dopiero grozi, a więc w okresie, kiedy wierzyciel w sposób niedwuznaczny daje do zrozumienia, że postanowił dochodzić swojej pretensji majątkowej w drodze sądowej. Wystarczające jest więc, by składniki majątku były zagrożone zajęciem, jeżeli istnieje obiektywne, rzeczywiste i bezpośrednio niebezpieczeństwo zajęcia, a więc takie niebezpieczeństwo, z którym należy się liczyć.

V KK 253/11 – postanowienie z dnia 17 listopada 2011 r.

Jeżeli orzeczenie zaskarżone było na niekorzyść oskarżonego, to uchylenie tego orzeczenia – nawet wówczas, gdy następuje ono niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, rów-

nież na podstawie art. 440 k.p.k. – nie powoduje konieczności przestrzegania zakazu *reformationis in peius* przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Orzekanie na niekorzyść oskarżonego jest jednak dopuszczalne tylko w granicach, w jakich sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania w wyniku uwzględnienia środka wniesionego na niekorzyść.

IV KK 258/11 – wyrok z dnia 22 listopada 2011 r.

Konsekwencją zaniedbań czy uchybień w zakresie wykonywania przez obrońcę oskarżonego ustawowych obowiązków, nie powinno być ograniczenie, czy wręcz wyłączenie, możliwości skutecznego realizowania przez oskarżonego jego prawa do korzystania z pomocy obrońcy (art. 6 k.p.k.).

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II PZP 1/12

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z zakresu prawa pracy, orzeczenie o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia pieniężnego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie po jej przekazaniu do ponownego rozpoznania wskutek uwzględnienia skargi kasacyjnej, następuje wyłącznie na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie ostatnie k.p.c. w związku z odpowiednio stosowanym art. 415 zdanie pierwsze k.p.c., czy też mają zastosowanie również przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu (art. 405 – 414 k.c.)?”

III PZP 3/12

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odwołanemu członkowi zarządu spółki kapitałowej (art. 203 § 1 i art. 370 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych – Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.), zatrudnionemu w charakterze pracownika na podstawie umowy o pracę, którą rozwiązano niezgodnie z prawem, służy roszczenie o przywrócenie do pracy?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 10/11 – z dnia 9 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych niebędący radcą prawnym, wykonujący pracę w oddziale Zakładu, może być pełnomocnikiem tego oddziału w sprawach z odwołań od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 87 § 2 zdanie 1 k.p.c.).

III PZP 1/12 – z dnia 14 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie

1. Dyrektor szkoły udziela urlopu dla poratowania zdrowia nauczycielowi zatrudnionemu w tej szkole w pełnym wymiarze zajęć (art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

2. Odmówiono udzielenia odpowiedzi na pytanie 2:

„Czy wymóg pozostawania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu art.73 § 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela dotyczy roku szkolnego, w którym został złożony wniosek o udzielenie urlopu dla podratowania zdrowia, czy też całego co najmniej siedmioletniego okresu zatrudnienia?”

III PZP 5/11 – z dnia 14 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie

Oświadczenie woli nazwane wypowiedzeniem, złożone pracodawcy przez pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, w której nie przewidziano możliwości jej wypowiedzenia (art. 33 k.p.), powoduje rozwiązanie umowy o pracę na mocy przepisów o rozwiązaniu przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia.

III UZP 4/11 – z dnia 14 lutego 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

Wynagrodzenie za pracę z tytułu nabycia przez pracodawcę z mocy prawa (art. 12 ust. 1 lub art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) autorskich praw majątkowych do utworu stworzonego przez pracownika w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe określone w art. 18 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 4 pkt 9, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).